

VIDEO: Podlegao brane, a prijatelja Bošnjaka. Otac heroja Srđana Aleksića: Biti, a

27/01/2015 10:48 by Administrator

TREBINJE - Da i običan čovjek može postati heroj, dokazao je mladi Srđan Aleksić, koji je podlegao od zadobijenih rana brane prijatelja, Bošnjaka Alena Glavovića, kojeg je spasio od napada četvorice pripadnika Vojske Republike Srpske.

[VIDEO:](#)

Srđan, tada 26. godišnji mladić, pretuen je 21. januara ratne 1993. godine nedaleko od travnice u centru Trebinja, a umro je šest dana poslije. Srđan važi za primjera čovječnosti i simbol hrabrosti, a njegov otac Rade Aleksić ponosno živi u svom rodnom gradu.

- Čuvati ljepotu ljubavi

Rade Aleksić kaže da je zadovoljan što uspomena na Srđanovo djelo ostaje, iako prolazi vrijeme. Prošle su 22 godine otkako je Srđan ostavio poruku da uprkos svemu, treba biti čovjek.

"Biti čovjek je nešto što se isplati i po cijeni koju je Srđan platio. Jer danas, on živi u svakom dobrom čovjeku. Čini mi se, malo pomalo, da se Srđan poistovječuje s pojmom čovjeka, tom dobrotom i osjećajem pripadnosti ljudskoj grupi koja želi dobro, koja želi da nema ratova, nasilja, terorizma... Da čovjek u svojoj duši nema mržnje. I ono što se u jednom trenutku učinilo kao nešto što treba da se mrzi, čovjek ljubavlju i razumom savlada to, na čije riječi odgovaraju riječi", rekao je Rade Aleksić, u razgovoru za Anadolu Agency (AA).

Istakao je kako su u njegovoj žiroj i u njegovoj porodici svi odgajani u takvom duhu, koje na prvo mjesto stavlja čovjeka. Rade Aleksić se prisjetio da je njegov djed, nakon Drugog svjetskog rata, kazao svojoj djeci i unucima kako nijedna majka ne smije pustiti suzu zbog njihovih djela.

"To je njegov otac na njega prenio, on na mog oca, moj otac na mene, a ja na Srđana. Preci su nam u amanet ostavili ponašanje, koje se na kraju iskazalo u Srđanovom djelu. Čovjek treba čuvati ljepotu ljubavi i ne trovati tu ljepotu mržnjom i zavidnošću", smatra Rade Aleksić.

- Bilo je još Srđana

Srđanov otac je apsolutno siguran da je u cijeloj ratnoj mračnoj i ludilu između 1992. i 1995. godine, bilo još Srđana, i s jedne i s druge strane.

"Istrijebili bismo se da nije bilo dobrih ljudi. Niko nas ne bi mogao zaustaviti. Nažalost, o dobrim djelima se malo pričalo, a o zločinima previše. Treba zločine istražiti i kazniti naravno, jer je spas za čovjeka da osudi zločin. Ali osuda treba da bude pravna, dokazana, pravična i ne treba u njoj da ima mržnje. Jer mržnja opet vodi drugom zločinu", rekao je 76-godišnji Rade.

BLUSRCU.BA - Stranica za sve banjalučane sirom svijeta!

<http://blusrcu.ba>

Navodi da Srđanovo djelo postalo nešto što ukazuje na sve mladiće koji su poginuli u ratu. Ne biraju strane, kaže da je bilo slučajeva u ratu, gdje su ljudi, i u najvećim okršajima vodili računa o humanosti.

"U ratu ipak nije sve dozvoljeno kao što se kaže, daleko od toga. Zato i postoji pojam zločina. Zločin nije što je poginuo vojnik, već zato što se vrši zlo djelo nad nemoćnim ljudima, kao što su djeca, starci, zarobljenici", smatra on.

- Razgovori s Alenom Glavovijem

Rade Aleksić razgovara s Alenom Glavovijem, koji živi u vedskoj, najmanje jednom sedmično. Kako kaže, znaju sve jedan o drugom, ali ne pričaju mnogo o Srđanu, jer ta tema dira obojicu.

"Meni je jako drago što je Alen sretno oženjen i što ima divno dvoje djece. Drago mi je što ukazuje njima na Srđanovo djelo. Kažu uvijek da su zahvalni Srđanu. A zapravo najveća zahvalnost je da Alen odgoji svoju djecu da budu ljudi. Opet, u razgovorima ne dotičemo se Srđana, što se sve podrazumijeva svakako", kaže Rade za uvijek kojeg je Srđan branio i po cijenu svog života.

Govoreći o filmu "Krugovi", kojeg je snimio srbijanski režiser Srdan Golubović, Rade je otkrio da je pristao na saradnju s ovim režiserom jer mu se dopao njegov rad i što je znao unijeti dušu u filmove.

Film je simbolično nazvan "Krugovi" i odnosi se na to da se jedno dobro djelo vidi svugdje u svijetu, istakao je Rade, dodajući da su njemu, pored svih ulica koje su dobile naziv po Srđanu, ili spomenici podignutim u čast njegovog nesebičnog djela, ipak najdraže kada od drugih mladih ljudi čuje da i oni žele biti "Srđan".

"Srđan može samo biti primjer onoga kakav uvijek treba da bude. Desilo mi se da su roditelji jednog četverogodišnjaka poslali cvijeće, na kojem je bila poruka 'Roditelji su mi rekli da me vaspitati kao Srđana'. I takvih poruka ima bezbroj. Ponekad od nepoznatih ljudi iz Njemačke dobijem novac da kupim cvijeće za Srđanov grob. Kad me pitaju šta znači spomenik, šta znači naziv ulice po Srđanu, sve je to lijepo, ali daleko je ljepše kad Srđan uđe u dušu uvijek", poručio je Rade.

Isto da je ipak lijepo i što ulice nose naziv "Srđan Aleksić", jer i oni, s vremenom na vrijeme podsjećaju da treba biti uvijek. Rade kaže da mu je svaki put teško pričati o svemu što se desilo njegovom sinu, ali da to radi jer smatra kako treba gajiti dobrotu, jer "da bi nešto napredovalo, nije dovoljno samo posaditi već je potrebno i gajiti".

Izvor vijesti: Vijesti.ba/AA